

KRISTAUS KARALIAUS

LAIVAS

No. 23. Met. XV

Birželio-June 8, 1935

TĒVU MARIJONU KOLEGIJOS RĒMĒJU SAVAITRAŠTIS

SEKMINĒS

EVANGELIJA

Jono 14, 23-31.

ANUO metu Jēzus tarē savo mokytiņiams: Jei kas mane myli, tas laikys mano žodžius; ir mano Tėvas jį mylės; mes pas jį ateisime ir pasidarysime pas jį buveinę. Kas manęs nemylti, tas mano žodžių nelaiko; žodžiai gi, kuriuos jūs girdėjote, ne mano, bet to, kurs yra mane siuntęs, Tėvo. Tai aš jums kalbėjau, pasilikdamas pas jus. Ramintojas gi, šventoji Dvasia, kurį Tėvas atsiųs mano vardu, jis jus viso išmokins ir primins jums visa, ką tik aš jums kalbėjau. Aš jums palieku ramybę, duodu jums savo ramybę; ne kaip pasaulis duoda, aš jums duodu. Tegul jūsų širdis nenusigąsta ir tenebijo. Girdėjote, kad aš jums sakiau: Aš einu ir ateinu pas jus. Jei mylėtumėte mane, jūs juk džiaugtumėte, kad aš einu pas Tėvą, nes Tėvas didesnis už mane. Ir dabar aš jums tai pasakiau pirm, nekaip įvyko, kad įvykus tikėtumėte. Jau nebedaug aš kalbėsiuos su jumis. Nes ateina šio pasaulio kunigaikštis; manyje jis nieko neturi, bet kad pasaulis pažintų, kad aš myliu Tėvą ir taip darau, kaip Tėvas man įsakė. Kelkitės, eikime iš čia.

LEKCIJA

Ap. Darb. 2, 1-11.

SEKMINIŲ diena atėjus, visi buvo draug toje pačioje vietoje. Štai ūmai pasigirdo iš dangaus ūžimas, lyg - kad kilstančio smarkaus vėjo, ir pripildė visus namus, kuriuose jie sėdėjo. Jiems pasirodė pasidalinę tarsi ugnies liežuviai, ir ant kiekvieno iš jų nusileido po vieną. Visi jie pasidarė pilni šventosios Dvasios ir ėmė kalbėti visokiomis kalbomis, taip kaip šventoji Dvasia jiems davė prabilti. Jeruzalėje buvo apsigyvenusių žydų, žmonių dievobaimingų iš

visų po dangumi esančiųjų tautų tarpo. Kilus ūžimui, susiėjo minia ir nežinojo, ką manyti, nes kiekvienas girdėjo juos kalbančius savo kalba. Visi buvo begalo nustebę ir kalbėjosi tarp savęs. Štai, argi ne visi šitie, kurie kalba, galiliejiečiai? Tai kaip gi kiekvienas mūsų girdime savo gimtąją kalbą. Mes partai, mēdai, elamiečiai, Mėzopotamijos, Jūdijos ir Kapadokijos, Ponto ir Azijos, Prygijos ir Pampylijos, Aigipto ir prie Kyrėnos esančiojo Lybijos krašto gyventojai, ateiviai romėnai, kaip žydai, taip ir naujaticiai, krėtiečiai ir arabai, girdimo juos mūsų kalbomis skelbiančius didžius Dievo veikalus.

* * *

VIEŠPAČIUI Jėzui užžengus į dangų. Apaštalai jausdamiesi palikti našlaičiai, laukte laukė kito Ramintojo, kurį gerasis Ganytojas buvo pažadėjęs jiems atsiųsti. Pažino save esančius silpnus kuriais visiškai negalima pasitikėti. Rodos nuoširdžiai mylėjo Mokytoją, tačiau kančios metu visi išsislapstė, išbėginėjo. Per trejetą metų godžiai klausėsi jo dangiško mokslo, vienok mažai ką tebeatsiminė ir dar mažiau tesuprato. Jautė, jog visas pasaulis prieš juos, kaip kad priešinosi ir persekiojo jų Viešpatį. Pats Jėzus buvo juos perspėjęs. Sugrižę nuo Alyvų kalno į Jeruzalės miestą, jie užėjo į aukštą kambarį, kur jie paprastai pasilikdavo ir praleido laiką vieniširdžiai maldoje draug su Jėzusu Motina Marija.

Sekminių diena atėjus, ūmai pasigirdo iš dangaus ūžimas, lyg kad kilstančio smarkaus vėjo ir jiems pasirodė pasidalinę tarsi ugnies liežuviai, kurie ant kiekvieno nusileido po vieną. Ar jie išsyk suprato to smarkaus vėjo reikšmę? Paliesti ugnies liežuvių ar jų širdys užsidedė kaip anų dviejų mokinių einančių į Emmaus miestelį? Gal būt ne tame akimirksnyje bet paskiau iš pasekmių jie tikrai suprato, kad šventoji Dvasia nužengė ant jų ugnies pavidale, taip

atvaizduodama išminties šviesą bei meilės ugnį, kuriais savo atėjimu juos apdovanojo.

— Dingo jų baimė. Drąsiai jie stojo milžiniškos minios akivaizdoje skelbdami Kristų nukryžiuotą. Buvo tai Šventoji Dvasia kuri permainė nerangius mokinius į evangelijos skelbėjus, bailius aukštame kambaryje užsidariusius į narsius Kristaus liudytojus, paprastus Galilėjos žvejus į pasaulio nugalėtojus.

Kas per viena ta Šventoji Dvasia? Visų pirmiausiai reikia pripažinti, kad žmogaus menkas protas nesugeba suprasti Šventosios Trėjybės paslaptį. Bet šitiek žinome ir išpažįstame Nikėjos Konstantinopolio sudėjime: "Tikiu į Šventąją Dvasią, Viešpatį ir Gaivintoją, kuri iš Tėvo ir Sūnaus eina, kuri su Tėvu ir Sūnum drauge yra garbinama ir šlovinama, kuri kalbėjo per pranašus."

Aišku tat, jog Šventoji Dvasia taip pat yra Dievas, vienaip amžina, visagalinga, beribė, neapsakoma kaip Tėvas ir Sūnus. Kadangi Šventoji Dvasia eina iš Tėvo ir Sūnaus amžinu meilės būdu, užtat jai ir priskyriami visi meilės veiksmai, nors visa ką Dievas daro ar duoda savo sutvėrimams, daro ir duoda visi trys Šv. Trėjybės Asmenys. Priskyrimo tat būdu Šventoji Dvasia yra Gaivintoja, kuri atnaujina, pašventina, ir skaidina žmonių sielas, dalindama bei skirstydama antgamtinės malonės, kurių gausybę Viešpats Jėzus nupelnė savo kančia ir mirtimi.

Krikšto sakramente Šventoji Dvasia nuvalo pirmąją nuodėmę, apdovanodama sielą pašvenčiamąja malone ir tikėjimo, vilties ir meilės dorybėmis. Jinai taip pat atspaudžia sieloje neišdildomą antgamtinę žymę, ir apsigyvena žmoguje iki kol sunki nuodėmė jos neprašalina iš sielos.

Sutvirtinimo sakramente Šventoji Dvasia vėl ateina į žmogaus sielą, šįkart suteikdama žmogui septynias savo dovanas, kurios padaro žmogų linkusį klausyti Šventosios Dvasios ir sekti jos įkvėpimus. Išminties dovana duoda suprasti, jog siela ir visos dvasinės gėrybės yra neapsakomai didesnės vertės negu šio pasaulio gėrybės ir smagumai. Supratimo dovana duoda suprasti Viešpaties mokslą, kuris skelbiamas

per pamokslus ir įvairius pamokinius. Patarimo dovana nurodo tinkamą pareigų atlikimą. Mokslo dovana padeda aiškiai suprasti Bažnyčios mokslą be jokio ypatingo tyrinėjimo. Visos minėtos dovanos gelbsti ir tobulina žmogaus protą.

Sekančios dovanos stiprina ir tobulina žmogaus valią. Stiprybės dovana padeda ištesėti gerame ir duoda vilties išvengti visus gresiančius pavojus. Maldingumo dovana veda žmogų mylėti ir garbinti Dievą kaip mylimiausį Tėvą. Pagaliaus, baimės dovana kuri daro, kad žmogus vengtų nusidėjimų, ne delto, kad už jas bus baudžiamas, bet delto, kad nusidėdamas jis nusikalsta prieš geriausią Tėvą.

Kaip tat be galo svarbu, kad žmogus neprarastų pašvenčiamosios malonės arba ant nelaimės ją praradęs, kaip svarbu, kad kogreičiausiai ją atgautų per gerą išpažintį. Nes praradęs malonę, kartu ir netenka Šventosios Dvasios dovanų be kurių pagelbos žmogus nepajėgia eiti išganymo keliu ir taip atsiekti savo amžiną tikslą. Tos dovanos yra žmogui būtinai reikalingos, nes tik jos daro žmogų linkusį visu stropumu sekti Šventosios Dvasios įkvėpimus. Tiktai tie kurie pasiduoda Šventosios Dvasios vedimui atsieks bei paveldės pažadėtąją Tėvynę. Šitą Šventas Paulius aiškiai pabrėžia savo laiške Romėnams: "*Kurie tik Dievo Dvasios vedam, tie Dievo vaikai... O jei vaikai, tai ir tėvainiai: tėvainiai Dievo ir bendratėvainiai Kristaus.*" (Rom. viii, 14; 17)

Pab.

VATIKANAS, Italija.

Per anglų palaimintųjų Tomo More ir Jono Fišerio kanonizavimo iškilmes Šv. Petro bazilikoje, Šventasis Tėvas Popiežius Pijus XI kvietė atsimetusiuosius — anglikonus ir visus protestantus, kad jie grįžtų Romos Katalikų Bažnyčion, taip kad būtų viena avidė ir vienas piemuo.

Išpūdingose kanonizavimo pamaldose dalyvavo 10,000 maldininkų, kurių žymi dalis buvo iš Anglijos. Ceremonijų dalis buvo transliuojama per radiją.

PROTESTANTAS ŽURNALISTAS SUŽAVĖTAS MALDININKŲ PAMALDUMU

Šio straipsnio rašytojas yra amerikonas žurnalistas, kuris suvirš dvyliką metų yra praleidęs Paryžiuje, dirbdamas savo profesijoje. Per penkis metus yra buvęs "Chicago Tribune" Europinio leidinio atsakomasis redaktorius. Jis nekatalikas.

Rašo: Bernhard Ragner.

Kiekvienas atlankydamas Liurdą, tą slepiningo, nepermatomo dieviškumo širdį, susižavi miestelį pripildančių maldininkų nuoširdumu ir jų pamaldumo karštu uolumu.

Liurdą pirmą kartą atlankiau 1919 metais, praleisdamas čia velykines atostogas. 1923, 1925, 1927, 1930 ir 1933 metais taipgi buvau čia atvažiuavęs. Kiekvienu atveju vis daugiau ir labiau stebėjau si tuo karštu maldininkų tikėjimu, tąja Bažnyčia, kuri šiąja visam pasauliui žinoma šventove rūpinasi, ir tuo neužginamuoju stebūklų, kuriuo mažas Pirenėjų kalnų kaimas virto šių dieniniu miestu — ir vien delto, jog 1858 metais, kaip Bažnyčia moko, Bernadetai Soubirous apsiereiškė Panelė Marija.

Gimiau iš protestantų tėvų, buvau jų išauklėtas ir pats savo įsitikinimu esu protestantas. Tačiau, lygiai su tokiais pat pamaldumu kaip visi katalikai vyrai nusiimu kepurę kai atsistoju prieš šventovę, arba kai stebiu Švč. Sakramento procesiją, arba kai esu liūdininkas naktį įvykstančios skaitlingos procesijos, tūkstančiams begiedant "Ave Marija" (Sveika Marija). Nemanykit, jog tik aš vienas taip visu šiuo stebiuosiu. Štai, net Emile Zola, laisvamanis novelių rašytojas, pripažino apeigų iškilmingumą, maldininkų nuoširdumą ir tikrą, tvirtą tūkstančių besimeldžiančių žmonių tikėjimą. Galimas yra daiktas, jog kai kurie atvažiuoja į Liurdą pasityčiot ir pasijuokti, tačiau, jeigu ir šie būna atvirūs, tai išvažiuoja kitokia dvasia persiėmę.

Šveicarijos maldininkai.

Šiomet pasitaikė man būti Liurde tuo pačiu laiku kai čia lankėsi maldininkai iš

Šveicarijos. Girdėjau vokiškai kalbamas maldas ir giedamas giesmes. Mačiau kaip seni ir jauni maldininkai, vyrai ir moters pamaldžiai klūpojo prie Liurdo šventovės; mačiau kaip sergantieji ir tie, kurie maldauja stebūklų bučiavo kryžių. Verste buvau priverstas suukti kartu su Jokūbu, "Tikrai šioj vietoj yra Viešpats."

Būta daug priekaištų apie smarkiai Liurde varomą pramonę. Dalis šių priekaištų yra teisingi. Atrodo, jog daugelio Liurde esančių asmenų vedamoji mintis yra ištraukti kuo daugiausia pinigų iš atsilaukančių kišenių.

Kas čia yra svarbiausia yra tai, jog nė vieno šių priekaištų negalima tiesioginiai primesti Katalikų Bažnyčiai. Prie kiekvienos tikiškos šventovės, pavyzdžiui Meeca; prie kiekvienos svarbesnės istorinės vietos, kaip Gettysburg; prie kiekvienos žymesnės literatinės brangenybės, kaip Stratford on Avon, vis randasi tokių pribuišų, kurie rūpinasi nuoširdų, gražų jausmą paversti pinigų. Liurdas nėra išimtis.

Išvaryti Iš Bazilikos.

Tačiau, visa pramonė ne vien tik buvo išstumta ir išgrūsta iš bazilikos, bet taipgi visiškai nuvaryta nuo apylinkių. Ten kur tik Bažnyčia galėjo prieti, ten ji prašalino visus įsigalėjusius pramonininkus, pasielgdama taip kaip Kristus, kai Jis išvarė pinigų mainininkus iš Jeruzalės bažnyčios. Tikrai, Bažnyčios vyresnieji labai norėtų išmesti visus pramonininkus iš pačio Liurdo miesto, bet čia bejėgiai, nes nieko neįstengia daryti ten, kur nėra bažnytinė nuosavybė.

Meldžiu leisti perstatyti jums vieną varkarinį vaizdą prie bazilikos.

Vakaras. Du tūkstančiai šveicarų maldininkų. Kiekvienas rankoje laiko po užžiebtą žvakę. Visi dalyvauja procesijoje skirtoje Panelės Marijos garbei. Jie gieda "Ave Maria." Seni, žili kunigai; sulinkę prastūteliai kaimiečiai; linksmutės mergaitės; baltaaplaukės močiutės; bręstantieji; jėgų ku-

pini jaunuoliai; visi dalyvauja procesijoj ir kalba lotyniškas ir vokiškas giesmes. Procesija, tartum milžinas slibinas raitosi ir vartosi bazilikos daržų takais; kyla aukštyn ir leidžias žemyn Rožančiaus laiptais. Iš tiesų, puikus reginys. Galutinai, susirenka prie bazilikos. Kunigas ką tokio atkalba vokiškai. Paskui visi užgieda:

“Mano sielos Sūnau, Išganytoju brangus
Man nēr’ jokios nakties, kai Tu esi arti.”

Aš žodžių nesuprantu, tačiau gaidą mokau. Ši giesmė randasi kiekviename protestantų giesmyne, bet čia ją gieda du tūkstančiai katalikų, o ne protestantų. Taigi, padarau išvadą, jog ji yra pilnai krikščioniška. Šveicarijos maldininkai tą giesmę gieda vokiškai. Už mūsų buvo prancūzų katalikų ir jie prisideda giedodami tą pačią giesmę prancūziškais žodžiais. Pagaliau mes — sauželė amerikonų protestantų — ilgiau negalim iškęsti; mes irgi prisidedam giedodami angliškais žodžiais.

Užžiebiamas Elektrinis Kryžius.

Giesmė kyla aukščiau ir aukščiau į padanges. Vokiški, prancūziški ir angliški žodžiai, visiškai skirtingi, sujungiami prie didingos muzikos. Penkis tūkstančius pėdų aukščiau mūsų ant Pie du Jer, neapsakomu šviesumu sužiba milžiniškas elektrinis kryžius.

Balsai nutyla. Visi nusiramina. Spiegianti tyla. Sukalbama “Tėve mūsų” vokiškai. Suteikiamas palaiminimas su Šv. Sakramentu. Užgesinamos žvakės. Pamaldos užsibaigė. Maldininkai nenoromis grįžta į savo viešbučius.

Dar kartą Liurdas pasirodė esąs nesuprantamo dieviško veikimo ir katalikų Tikėjimo sostinė.

Bėje, stebūklai! Visiškai nesvyruodamas ir neabėjuodamas esu giliai įsitikinęs, jog Liurde kas metą įvyksta stebūklų. Tiesa, kai kurie pagyjimai, kaip Liurdo katalikas istorikas tvirtina, yra nepastovūs ir tik laikini, tačiau yra kitų pagyjimų, kurie yra nepaprasto pastovumo. Čia ne tiek daug kreipiu atydos į pagyjimus nuo protinių ligų, nors į juos pro pirštus irgi nežiūriu. Jie yra lygiai stebūklingi kaip ir kiti pagyjimai. Išigilinęs į šį klausimą ir po

dvylikos metų tyrinėjimo, esu tikras, jog kūno ligos Liurde tikrai išgydomos. Šiuos pagyjimus apibūdinti terandu vieną žodį, būtent: stebūklas, — stebūklas, kurio mokslai neišaiškina ir gal niekad neišaiškins.

Vertė: S. P. Vaičaitis, M.I.C.

Apie Bažnyčios Uždavinius

“P. B.” paduoda, kad arkiv. Pawlikowski Graze, Austrijoje, apie Bažnyčios uždavinius viešajame gyvenime yra pasakęs:

“Katalikai turi žinoti, kad akivaizdoje šių dienų neopagoniškų siekimų ir pavojų neužtenka būti religingu tik širdyje ir bažnyčioje. Visuomeninis gyvenimas nepagerės, jeigu jo nepersunks tikėjimas ir dorovė. Anksčiau buvo motto: “Praktiškoji krikščionybė”; dabar gi turi būti: “Laimėjančioji krikščionybė”. Todėl ir kunigo negalima pašalinti iš viešojo gyvenimo. Iš politikos gyvenimo jis laisvai pasitraukė. Atsitraukimas kunigo iš viešojo gyvenimo reikštų jo išsižadėjimą kunigiško pašaukimo. Nešti krikščioniškojo mokslo dėsnius į viešąjį gyvenimą yra Išganytojo įsakyta. Negalima kunigo pašalinti iš pasaulio, nes jis yra Kristaus siųstas laimėti pasaulį. Jo negalima šalinti nuo pasauliečių, nes jis turi su jais bendradarbiauti. Bet kur šiandieną kunigas dėl kokių nors priežasčių nebegali nueiti, ten turi eiti katal. pasauliečiai. Atgal prie Kristaus! Tai laiko šūkis. Kad tai pavyktų, katal. pasauliečiai turi padėti žmones Kristui laimėti”.

MADRAS, Indija.

Telugu apylinkėje, kur vyskupas W. Bouter darbuojasi, įvyko 10,000 atsivertimų į Katalikų Tikėjimą per paskutinius 5 metus. Šiuo laiku ruošiami 5,000 prie Švento Krikšto Sakramento. Nellore vyskupijoje, kur vyskupas W. Bouter yra, randasi 39,500 katalikų.

Kun. Pr. J. Vaitukaitis

ŠVENTOSIOS DVASIOS ATSIUNTIMAS

GERAI žinome, kad pirmieji tėvai, Adomas ir Ieva, Dievui nusidėję Rojuje per nepaklusnumą, ir už tai buvo nubausti ne tik jie vieni, bet ir visa žmonių giminė. Dėl tos priežasties kiekvienas žmogus, ateidamas į šį pasaulį, jau kartu su savim atsiņša tą, Šv. Krikštų vien nuvalomą nuodėmę, vadina mą pirmpradė nuodėmė. Bo to, mes visi turime mirtį, o gyvenime mus spaudžia vargai ir smūgiai, kankina visokios ligos ir skausmai. Imant gi dvasišką žmogaus gyvenimą, tai kūnas ir geiduliai, paėmę viršų, aptemdo mūsų protą ir silpnina valią. Visas mūsų pažinimas taip yra iškreiptas, jog be Dievo pagalbos negalėtume, kaip reikiant suprasti, kas mūsų išganymui yra reikalinga, negalėtume atskirti gera nuo blogo, o kada ir sužiba kokia nors šviesos kibirkštėlė, tai silpna mūsų valia, kūno geidulių prislėgta, neįstengia save nuveikti ir priversti eiti dorovės ir išganyimo takais. Tačiau, Visagalis Dievas, geriausias mūsų Tėvas, nenori mūsų prapulties ir aprūpina mūsų likimą, siųsdamas mums į pagalbą Šv. Dvasią, kuri, kaip yra labai mums reikalinga, parodo Pats Išganytojas, pareikšdamas: *Jei kas neatgims iš vandens ir Šventosios Dvasios, tas negalės įeiti į Dievo karalystę* (Jon. III, 5).

Viešpats Jėzus Kristus gerai žinojo, kas laukia šv. Jo mokslo, kas dėsīs su apaštalais ir jų įpėdiniais — Jam mirus, kad jų ir visos Katalikų Bažnyčios nepalikis našlaičiais. Jis, per Paskutinę Vakarienę, prižadėjo apaštalam atsiųsti Ramintoją, būtent, Šv. Dvasią, kuri juos *“ives į visokią tiesą”* (Jon. XVI, 13). Tą Savo prižadėjamą Viešpatį Jėzus atkartėjo, žengdamas į

Dangų. Taigi, apaštalai, atsisakyę su Meilinguoju Mokytoju ir Viešpačiu, nuliudę ir dar prisibiją žydų persekiotojų, susirenka už Jeruzalės miesto nuošalioj grįtelėj ir ten kartu su Švenč. Marija, Dievo Motina, karš tai meldamiesi, laukia išsipildant to, ką Jėzus Kristus buvo jiems prižadėjęs. Jiems taip belaukiant, dešimtą dieną Viešpačiu Jėzui Dangun įžengus, *“štai ūmai pasigirdo iš Dangaus užimas lyg kád kilstančio smarkaus vėjo, ir pripildė visus namus, kurinoše jie sėdėjo. Jiems pasirodė pasidalinę tarsi ugnies liežuviai, ir ant kiekvieno iš jų nusileido po vieną. Visi jie pasidarė pilni Šv. Dvasios ir ėmė kalbėti visokiomis kalbomis, taip kaip Šventoji Dvasia jiems davė prabilti”* (Apašt. Darb. II, 1-4).

Bet čia dar ne galas. Šv. Dvasios veikimas nepasibaigė su apaštalais, nes Viešpats Jėzus aiškiai yra pasakęs: *“Aš melsiu Tėvą ir Jis duos jums kitą Ramintoją, kad pasilikytų su jumis per amžius”* (Jon. XIV, 16). O kadangi apaštalai amžių negyveno, tai aiškus dalykas, kad Jėzus Kristus yra prižadėjęs atsiųsti Šv. Dvasią ir mums. Ir, iš tikrųjų! Šv. Dvasia, toji *“vargšų Tėvas,” “visų geradarbyų Šaltinis,”* jau per devynioliką amžių nesiliauja ėjusi į žmonių širdis, nesiliauja vedusi mus prie gero, prie Dievo; Ji, paėmusi mus į Savo globą, moko, kaip turime naudotis Kristaus nuopelnais, kaip suvartoti Atpirkimo vaisius. Be to, Šv. Dvasia, būdama, kaip Šv. Raštas reiškia, šviesos ir šventumo Dvasia, Ji apšviečia mūsų protą, duoda suprasti visas Kristaus mokslo tiesas, duoda pažinti tikras išganyimo priemones, o padėdama nuveikti kūną, pasaulį ir šetoną, mus sutvirtina malonė-

mis ir tiesos keliu veda į šventumą ir išganymą.

Viešpats Jėzus Kristus, kurs apie Save kalbėjo: „*Aš Kelias, Tiesa ir Gyvenimas*“ (Jon. XIV, 6), į šį pasaulį tikrai yra atnešęs tikrąjį tikėjimą, skelbęs išganymo mokslą ir Dangaus karalystę. Tačiau, kad tą Jo mokslą išlaikius gryną, nesuterštą, kad jį padavus visiems ir kiekvienam žmogui, Viešpats Dievas mums siunčia Šv. Dvasią, apie kurią Pats Išganytojas yra pasakęs: „*Kuomet gi ateis ta Tiesos Dvasia, Ji jus įves į visokią tiesą. Nes Ji ne pati iš Savęs kalbės, bet ką tik išgirs, tai sakys ir apskelbs jums, kas turi įvykti. Ji pagarbins mane, nes ims iš to, kas mano, ir apskelbs jums*“ (Jon. XVI, 13-14). Iš tikrųjų, taip ir yra. Šv. Dvasia nuo pat krikščionystės pradžios, nuo tos dienos, kada yra nužengus ant apaštalų, nesiliauja mus mokinusi, švietusi. Ji laiko šventąjį tikėjimą Katalikų Bažnyčioje, Ji daboja jo grynumą, gina nuo įvairių priešų, kurie platindami klaidinigus mokslus kėsinaši tą Kristaus šv. Tikėjimą sugriauti. Šv. Dvasia, regimos Katalikų Bažnyčios galvos, Šv. Tėvo, ir jos tarnų-kunigų lūpomis skleidžia katalikiškąjį tikėjimą po visą pasaulį ir jį gaivina kiekvieno žmogaus širdy. Jei ne Šv. Dvasia, tas šv. mūsų tikėjimo paramas ir mokytojas, jau senai gal būtų žlugusi Katalikų Bažnyčia ir šv. Tikėjimas. Be Šv. Dvasios pagalbos ir mes to Kristaus mokslo būtime, kaip reikiant, nesupratę ir gal būtime arba visai netikį, arba kokį klaidingą mokslą išpažintume, arba mūsų tikėjimas, kokį ir turėtume, taip būtų silpnas ir atšalęs, jog mažiausias nesmagumas ar kas truputį sunkesnio, tai jį mestume ir išsižadėtume. O kadangi turime tikrą ir tvirtą tikėjimą, tai turime dėkoti Dievui už tokią Šv. Dvasios dovaną.

• Šv. Augustinas yra pasakęs: „*Viešpats Dievas sutvėrė tave, žmogau, be tavęs, bet tave neišganys be paties.*“ Taigi, neužtenka to, kad Šv. Dvasia į mus ateitų, bet ir mes iš savo pusės privalome klausyti Šv. Dvasios nurodymų, su Ja bendrai veikti, nes kitaip visas Šv. Dvasios mummyse veikimas nu eis per niek ir neatneš vaisiaus, nes Ji, mums rodydama išganymo kelią, nespiria

jos būtinai eiti, bet palieka laisvai mūsų valiai. Jei eisime Šv. Dvasios nurodymu, jei klausysime Jos žadinių ir darysime visa tai, ko Ji iš mūsų reikalauja, tuomet tikrai rinksime gausius Šv. Dvasios mummyse veikimo vaisius, būsime laimingi ir palaiminti.

Viena Mergina Atvertė Sodžių

Cape Town, Afrika, pranešiama kad Riemvas Maak sodžiaus gyventojai pareiškę noro priimti krikštą ir būt katalikais. Tą didelę jų tarpe atmainą padariusi viena to sodžiaus mergina. Prieš dešimtį metų jauna mergaitė prašė atsilankusio į jų sodžių vyskupo Fages priimti ją į Katalikų Bažnyčią. Jos tėvams sutinkant, buvo pasiūsta į Keimos seselių vienuolyną pasimokyti, ten išbuvo 9 metus. Gana daug prasilavinusi mergina sugrįžo į gimtinę. Visas sodžius susidomėjo jos tikėjimu. Mergina virto apaštalas. Visas sodžius panorėjo mokyti Kristaus mokslo ir priimti krikštą. Sodžius paimamas į anglų globą. Vyskupas rengiasi įkurti ten mokyklą ir bažnyčią. („Š-nis.”)

MALDAKNYGĖ IR BAŽNYTINIŲ PAMALDŲ VADOVĖLIS

Ši nauja maldaknygė yra nedidelė, 256 pusl., gražiai išleista, patogi neštis, talpina visas reikalingiausias maldas, litanijas ir giesmes. Pagamino Lietuvių Kunigų Draugija, pamaldų subrendinimui visose lietuvių bažnyčiose Amerikoje. Išleido Tėvų Marijonų Vienuolija.

Kaina audekliniais viršais 65c.; paauksuotais kraštais 75c.; odiniais viršeliais \$1.25. Užsakymus siųsti adresu:

“DRAUGO” KNYGYNAS

2334 So. Oakley Avenue,
Chicago, Illinois.

GYVOJO ROŽANČIAUS LAPELIAI

Ką tik išėjo iš spaudos. 15 puslapių 15c.

DRAUGO KNYGYNE

2334 So. Oakley Ave.,
Chicago, Ill.

DVIDEŠIMTS METŲ KRISTAUS KUNIGU

1

9

1

5

1

9

3

5

Gegužės 29 d. gerb. kun. J. Vaičūnas šventė savo 20 metų kunigystės sukaktį. Gerb. Jubilijatas gimė vasario 26 d., 1882 m., Lietuvoje, Plokščių parapijoje, Sakių apskrityje. Čia pat lankė pradžios mokyklą. Turėdamas 17 metų atkeliavo Amerikon ir apsigyveno Brockton, Mass. Jis čia dienomis dirbo, o vakarais lankė mokyklą. Vėliau nusikraustė į Bostoną, kur lankė Boston High School. Paskiau įstojo į Valparaiso universitetą, Indiana 1904 m. ir baigė 1910 m. gaudamas du laipsnius B. S. ir A. B.

Užbaigus universitetą Chicagos vyskupas Quigley priėmė jį į savo dioceziją. Tais pačiais metais buvo vyskupo pasiūstas į Our Lady of Angels seminariją, Niagara

Falls, N. Y. Baigė šiuos mokslus gaudamas M. A. laipsnį. Baigus mokslus, iššventintas į kunigus gegužės 29 d., 1915 m., Chicago, Ill. Iššventino vyskupas Rhodey. Primicijas atlaikė Dievo Apvaizdos parapijoje.

Po iššventinimo vyskupo paskirtas vikaru į Šv. Jurgio parap., Bridgeporte; čia vikariavo iki 1917 m. kovo 8 d., 1918 m. jis užėmė kun. Ežerskio vietą Cicero, Ill., kur ligi šių dienų eina klebono pareigas. Tais pačiais metais pastatė parapijinę mokyklą. 1920 m. jo pastangomis nupirka 4 akeriai žemės Seserų namui. Tas namas šiais metais buvo atremontuotas. 1926 m. jis pastatė vieną iš gražiausių lietuvių bažnyčių Amerikoje.

DVIDEŠIMTS METŲ KRISTAUS KUNIGU

1
9
1
5

1
1
1
1
1

Gegužės 29 d. sukako 20 metų kai gerb. kun. A. Baltutis tapo kristaus kunigu. Gerb. Jubilijatas gimė Garždų Apskirtyj, Žemaitijoje, birželio 15 d. 1885 m. Po jauniausiojo sūnaus užgimimo, gerb. kun. Aleksandro, jo tėvai persikėlė į Naumiestį, kur jis gyveno iki 1898 m. Čia pat baigė pradinę mokyklą. 1898 m. persikėlė į Škotiją. Keletą metų čia išgyvenęs 1902 m. atvyko Amerikon. Atvykus Amerikon, nekuriam laikui pasiliko Pittsburgh'e ir 1902 m. atkeliavo Chicagon. kur dirbo ir mokėsi anglų kalbos. Vėliauose metuose išvyko į Detroitą, kur atliko High School šv. Cirilijaus ir Metodijaus seminarijoj. 1907 įstojo Valparaiso universitetą, kur du metu mokėsi. 1909 m. arkivyskupas Quigley priėmė gerb. Jubilijatą į Chicagos dioceziją. Tais pačiais metais vyskupo išsiųstas Niagara universitetą, kur

baigė kolegijos mokslą. 1912 m. baigė savo Teologijos mokslą Bourbonnais, Ill.

1
9
3
5

1
9
3
5

Gegužės 29 d., 1915 m. gerb. kun. A. Baltutis buvo išventintas į kunigus kartu su kun. J. Vaičūnu ir kun. Statku, vyskupo Rhodey. Pirmąsias šv. Mišias atlaikė šv. Kryžiaus parap., Town of Lake kolonijoje, pas gerb. kun. A. Skrypka.

Po išventinimo paskirtas vikaru Dievo Apvaizdos parap. Čia jis išbuvo iki 1916 m. Paskiau liko klebonu šv. Juozapo parapijos (mišri parapija), Rockdale, Ill. 1917 m. J. E. Kardinolas Mundelein paskyrė naują vietą, į tikrą lietuvišką parapiją, šv. Kazimiero parap., Chicago, Heights, Ill. Jo trečias paskyrimas buvo šv. Mykolo parap. Chicagoje. Po tam, kardinolas matydamas jo kūrinių darbo gabumus išrinko gerb. Jubilijatą suorganizuoti naują parapiją Marquette Parke,

TRIJŲ KUNIGŲ JUBILIEJUS

1915 metų gegužės mėn. 29 dieną Chicagos lietuvių katalikų gyvenime yra atmintina diena. Toj dienoj susilaukėme savo tarpan trijų naujų jėgų, jaunų kunigų, kurių tais laikais labai trūko. Negalima užmiršti to tikinčiųjų džiaugsmo, kurį jie pergyveno sužinoję, kad gražią 1915 m. gegužės mėn. dieną šventinami kunigais klierikai — Jeronimas Vaičūnas, Aleksandras Baltutis ir Jonas Statkus. Ir šiandien, minint šių trijų vyrų dvidešimts metų kunigavimo jubiliejų, smagu pabrėžti faktą, kad jie Chicagos lietuvių katalikų džiaugsmo neapvytlė. Jie ne tik pasiliko ištikimi savo aukštam pašaukimui, bet jie buvo uolūs darbininkai ir vadai ne vien religiniame, bet ir tautiniame mūsų visuomenės judėjime. Jie buvo statytojai pilna to žodžio prasme.

Senesniosios laidos žmonės atsimena, kas dėjosi Amerikos lietuviuose prieš dvidešimts metų. Dr. J. Šliupo ir jo aklų pasekėjų atakos prieš Katalikų Bažnyčią; šlykšti bedievių spauda stengėsi išrauti tikėjimą iš tikinčiųjų širdžių; norėjo pakirsti visokį kunigais pasitikėjimą; pranašavo, kad netrukus jie bus išskirti bažnyčių varpinėse; apie tą laiką bedieviai socialistai nužudė kun. Žebri, New Britain, Conn. lietuvių parapijos kleboną; kai kuriose Chicagos parapijose ėjo sumišimai, buvo net muštynių. Dėl to visai galima suprasti kodėl džiaugėsi tikintieji, kuomet jie susilaukė trijų naujų kunigų, nuo kurių įšventinimo dienos Chicagos lietuvių gyvenime rodos lyg būtų atsivertęs naujas mūsų gyvenime istorijos lapas. Tvarkėsi parapijos, stiprėjo lietuvių religinė sąmonė, platinosi katalikiškoji spauda, didėjo mūsų veikimas,

Chicagoje. Sunku buvo tai įvykdinti, bet su Dievo pagalba ir gerų žmonių parama tai padarė. Dabar Marquette Parke galima matyti modernišką murinį namą, kuriame randasi laikinoji bažnyčia, mokykla, Seserų namas ir didelė salė.

atsirado vis daugiau ir daugiau kunigų ir pasaulininkų veikėjų. Per dvidešimts metų išaugo Chicagoje trys naujos lietuvių bažnyčios (dvi pastatytos šios dienos jubiliatų — kun. Vaičūno ir kun. Baltučio, trečioji — kun. Albavičiaus), pastatyta ligoninė, išdygo ir sustiprėjo visa eilė šiaip jau kultūrinių, ekonominių ir visokių kitokių įstaigų ir organizacijų.

Malonu yra konstatuoti faktą, kad šios dienos jubiliatai — kun. Vaičūnas, kun. Baltutis ir kun. Statkus yra žymiai prisidėję prie tos pažangos, kokią Chicagos lietuviai padarė bėgyje dvidešimties metų. Negalima praleisti nepažymėjus ir to, kad ir Lietuva yra pajutusi jų paramą tais laikais, kuomet ji vedė kovą dėl nepriklausomybės. Kas nežino, kad ciceriečiai, kun. Vaičūno vadovaujami, aukomis ir darbais Lietuvai visuomet buvo pirmose vietose. Nedidelės parapijos (Šv. Kazimiero ir Šv. Mykolo), kurioms yra vadovavęs kun. Baltutis, irgi nebuvo paskutinės. Ne be nuopelnų šiuo žvilgsniu yra ir kun. J. Statkus.

“Dr-gas,” geg. 29 d., 1936.

* * *

Jubiliejaus proga sveikiname tris jubilijatus kunigus ir linkime sveikatos, ilgų metų ir Dievo palaimos tolimesniame jų religijos, tautos, kultūros ir apšvietos darbe.

“LAIVO” ADMINISTRACIJA.

Paskelbta Klaipėdos krašto seimelių rinkimai, kurie įvyks rugsėjo 29 d. Dauguma vokiečių patenkinti, kadangi jie buvo manę, kad šie rinkimai bus atidėti neribotam laikui.

Klaipėdos naujos radijo stoties statyba atiduodama latvių pašto valdybos radijo fabrikui už 224,000. Už tai latviai pasižadėjo pirkti iš Lietuvos daugiau arklių. Sutarties projektas jau nusiųstas latviams pasirašyti.

ŠVENTAS ANTANAS IŠ PADVOS

Lisbone, Portugalijoje, 1195 m. gimė šv. Antanas ir mirė birželio 13 dieną 1231 metais. Jo krikšto vardas buvo Ferdinandas. Nuo pat kūdikystės Ferdinando tėvai mokė jį šv. Rašto ir todėl išaugino didžiai dorą jaunikaitį. Penkiolikuose savo amžiaus metuose Ferdinandas įstojo į šv. Augustino vienuolyną. Bet tankus giminių lankymas trukdė jo maldoms, todėl prašė savo vyriausybės, kad jį perkeltų į kitą vienuolyną tarp nepažįstamų. Vyriausybė jo sumanymą pagyrė ir Ferdinandas išvyko į šv. Kryžiaus vienuolyną Kambrijoje. Šiame vienuolyne pasiliko aštuonerius metus atsiduodamas maldai ir studijai.

Ten begyvenant, buvo parvežti penki kankiniai Pranciškonai iš Morako, Afrikos. Tai sužinojęs Ferdinandas troško tapti Pranciškonu. Jam besiruošiant tai įvykdinti, du Pranciškonu atvyko iš artimo Kambrijos vienuolyno ieškodami pagalbos. Pamatę juodu, Ferdinandas apreiškė jiems savo pla-

nus. Svečiai noriai apsiėmė priimti jį į vienuolyną. Kadangi jis buvo visų mylimas, tai vyriausybė ilgai tam priešinosi.

Tapęs šv. Pranciškaus vienuoliu Ferdinandas paliko Antanu, ir nieko nelaukdamas išvyko į Afriką atversti turkus į katalikų tikėjimą. Bet ne ant to Dievas jį paskyrė. Beplaukiant per jūrą užpuolė dideli vėjai ir nunešė jų laivą į Sicilijos salą. Matydamas, kad negalėsias mokytį netikėlius turkus, grįžo į Romą. Pagyvenęs čia kiek laiko išvyko į Rumuniją, kur vedė labai aštrų gyvenimą.

Kiek metų praėjus kartu su kitais vienuoliais nuvažiavo į Floro miestą. Mieste buvo Pranciškonų vienuolynas. Šv. Antanas iš nusižeminimo prašė vienuolyno vyresniojo, kad leistų jam virtuvėj. valyti indus. Tuotarp į vienuolyną atvažiavo keleta Dominikonų kunigų. Laike pietų šv. Antanas buvo pakviestas pasakyti pamokslą. Visokiais būdais atsikalbinėjo, bet vyresniojo įsakymu pamokslą pasakė. Klausantieji nustebo jaunuolio gabumais. Datykęs apie tai vyriausias vienuolyno perdėtinis pakėlė šv. Antaną į pamokslininkus.

Šv. Antanas tadgi ėjo per miestus skeldamas Dievo žodį. Praščiokėliai, mokslinčiai, didžiūnai, vyskupai, kardinolai ir pat-sai šv. Tėvas klausė jo pamokslų. Šv. Tėvas kartą besiklausydamas jo pamokslą pavadino jį "Sandaros Skrynja." Tūkstančiai klausėsi jo pamokslų. Nusidėjėliai atgailą darė, nedorėliai pametė savo ydas, pasiklausę jo pamokslų.

1231 metais Šventojo Antano apaštališkas darbas baigėsi. Vaikučių verkianti balsai girdėjosi Padvos miesto gatvėse: "Mūsų tėvas šv. Antanas jau miręs."

Prie šv. Antano karsto įvyko labai daug stebuklų ir Popiežius Grigorius IX keleta mėnesių po jo mirėiai paskelbė jį Šventuoju. Šv. Antano šventę švenčiame birželio 13 dieną. Daug ko galime nuo šio Šventojo išmokti.

Kun. Daniel J. Lord, S.J.

Vertė Antanas Mažukna, M.I.C.

SUSITUOK SU SAVU

Gerb. kun. J. Karaliaus, Shenandoah, Pa. klebono,
premijuotas vertimas

JISAI pastumė tobako staliuką tarp savęs ir Rišardo. Rišardas patenkino save cigaretu ir degtuku.

“Ir kaip mamytė?”

“Kogeriausia,” jie prabilo.

“Gražesnė negu pirmiau,” buvo Suzanos priedas.

“Ir suprantamesnė,” įsitarė Rišardas, trumpai.

“Ir siunčia gerų dienų.”

Jie greitai atpasakojo apie mokyklą, teatrą, balius, sportus ir draugus, bet Tėvas Hall jautėsi kad tai jį šio laiku neįdomino. Jis leido jauniems vesti pasikalbėjimą, žinodamas kad jeigu jo manymai yra tikri, jie toj išryš jo abejojimus. Pasikalbėjimas baigėsi ir Tėvas Hall viduj nujautė kad jie priėjo prie negalės kranto.

Pasiruošę Susituokti

“**A**r mamytė nesenai jums rašė?” paklausė greitai Suzana. Belaukdama atsakymo ji atsigrežė ir su kažarga pajudino anglis.

“Jau trys savaitės kaip nerašė,” atsakė Tėvas Hall.

“Matai?” Rišardas kalbėjo savo dvynei, “Jinai tikrai laiko savo žodį. Sakiau kad ji nedarys.”

Minutei, tylą.

“Nedarys ką?” paklausė Tėvas Hall.

“Tai yra jei galiu žinot.”

“Neapskūs mane,” atsakė Suzana, vėl atsigreždama į Tėvą Hall.

“Kodel apie mane nepriminai?” protestavo Rišardas. “Aš taipogi esu toj pačioj padėty kaip ir tu.”

“Nebūk vaiks. Vyrai mintyja apie moterystę kuomet merginos jau sau gyvenimą sukuria.”

Mintyja apie moterystę. Įkurti gyvenimą. Tėvas Hall pažiūrėjo į dvyneis su nusistebėjimu. Per naktį jie užaugo į vyrus ir moteris, ir moterystė gal netoli. Sunku tikėt, kad šie buvo tie kūdikiai Lakesidvos kelios dešimts metų atgal.

“Geriau pasakyti,” Suzana prabilo. “Mus išbarė.”

“Tikrenybėj nebuvo tai išbarimas. Bet mamytė išbarė, patarė. Suzana dažnai susitikdavo su Earl Caldwell, ir aš į vakaruškas nusivedžiau Phylis Kraft, ir nors mamytė jiems neprieštarauja...”

Menkniekis

“**E**arl tai ištikrųjų greit imponojas jaunuolis.”

“... ji manė kad mes perdaug viens į kitą įsidomėjom ir mums tai pasakė.”

Tėvas Hall nusilošė savo pypkę pripildyt nauju tobaku.

“Koks jos buvo prieštaravimas?” jis paklausė.

“Abudu nekatalikai,” atsakė Rišardas, “ir mamytė kaip tik nenori kad mes įsimylėtumėm su nekatalikais.”

“Bijuodama,” pritarė Suzana, “kad aš padarysiu mišrią moterystę.”

Rišardas nušovė savo cigaretą į ugnia vietę. Suzana atsilošė rankomis belaikydama savo kelią.

“Jūsų motina labai išmintinga, ir jos patarimas buvo koteisingiausias.”

Suzana pasidarė laikinai priešinga.

“Man biskį ši kalba apie mišrią moterystę, atrodo kaipo menkniekis. Mes viekiame su nekatalikais beveik visame kame. Motina ir tėvas turi daugelį nekatalikų draugų. Motina su jais lošia kortas ir tėvas varo pramonę. Su jais mamytė šokia, su jais diskutuoja knygas, su jais linksmiasi. Taip pat ir Rišardas. Pereitą metą jo bendražaidikas teniso rungtynėse buvo Vincas Lowell, kuris yra ... nu, koks nors Protestonas. Jeigu gyvenime mes su jais dažnai draugaujame, tai kodel toks nesusipratimas kuomet su jais stojame į moterystės luomą?”

“Atrodo keista, ar ne?” paklausė Tėvas Hall.

(Bus daugiau)

Ar būtina reikalinga, kad maldaknygė būtų pašventinta?

J. K.

Nereikalinga. Girtina ir patartina kad maldaknygė būtų kunigo pašventinta, nors nereikalaujama.

Kodėl kai kurie žmonės bažnyčioje apygarsiai kalba savo maldas?

J. K.

Kai kurie taip kalba dėlto, kad mano reikalinga išgirsti save meldžiantį. Daugelis tą daro iš neapsižiūrėjimo, taip trukdami kitiems melstis. Bet, maža žmonių dalis maldas kalba apygarsiai iš blogos valios.

Atlikdamas viso gyvenimo išpažintį pamiršau pasakyti, kad neatlikau savo Velykinę. Ar aš dabar turiu tai išpažinti?

J. B-vas.

Kada tamsta pasakei kunigui kaip ilgai nepriėmėi šv. Sakramentų, tuomi jau išpažinai, kad neatlikai savo Velykinę. Tadgi, nereikalinga dabar tą dalyką išpažinti.

Kokios šv. Rožančiaus paslaptys turi būt atkalbamos savaitės bėgyje?

J. B-vas.

Nors nepaskirtos tam tikros dienos atkalbėti šv. Rožančiaus paslaptis, bet tikintieji, kurie šv. Rožančių atkalba kasdien, paprastai atkalba džiaugsmingas paslaptis pirmadieniais ir ketvirtadieniais; sopulingas paslaptis antradieniais ir penktadieniais, gi garbingas, trečiadieniais ir šeštadieniais. Sekmadieniais nuo Advento laiko iki Gavėnios atkalbamos džiaugsmingos paslaptys; Gavėnios laiku sopulingos ir, nuo Velykų iki Advento laiko atkalbamos garbingos paslaptys. Bet nėra priedermės šios tvarkos laikyties. Žmogus gali kalbėti sulig savo noro.

Maždaug, kiek yra katalikų Jungtinėse Valstybėse?

M. K.

Sulig išleistos "Catholic Directory,"

Jungtinėse Amerikos Valstybėse yra 20,523,053 katalikų. Platesnį aprašymą rasite pakutiniame "Laivo" numeryje, No. 22 Met. XV, birželio 1 d. po antgalviu "Katalikų Bažnyčia Amerikoje."

Ar katalikų Bažnyčia draudžia saviesiems priklausyti prie Y.W.C.A. (Jaunųjų merginų krikščioniška organizacija) ir Y.M.C.A. (Jaunųjų vyrų krikščioniška organizacija)..

Norįs žinoti.

Taip Katalikų Bažnyčia draudžia priklausyti prie šių organizacijų. Be to, katalikas, kuris įsirašo į šias organizacijas pastatydina savo tikėjimą dideliame pavojuje ir prie to, dar paremia moraliai ir finansiskai protestantų tikybinės sektas, kuriuos kaip tik neigia ir niekina ir trukdo Katalikų Bažnyčios veikimui.

Kaip galima skolą gražinti, jei tas kuriam skolingas yra miręs?

Skolingas.

Galima sumą pinigų kiek skolinga patiekti jo šeimai arba giminiams, o jei to negalima padaryti, išdalinti šią turtą varguoliams.

Kuris Viešpaties Jėzaus šonas buvo pervertas?

M-aitis.

Tikrai nežinoma, nes šv. Jonas rašydamas apie Viešpaties Jėzaus šono pervėrimą, nemini kuris tai buvo. Abelnai manoma, kad dešinys šonas buvo pervertas.

Jei žmogus pavogė ką nors nuo kito, ar užtenka vien pasimelsti už tą žmogų, nuo kurio dalykas paimtas, kaip atlyginimą?

"L." Skait.

Ne, to neužtenka. Dievas neatleidžia žmogui tą nuodėmę, kol jis nesugrąžina paimtą turtą savininkui. Jei sakysime, atgailuojantysis negali gražinti turtą Išpažinties laiku, jis turi būt prisiruošęs vykdyti jo išpažinties klausytojo patarimą.

Širdingiausia Ačiū Visiems TT. Marijonų Rēmėjams-oms

Nuoširdų ačiū tariame visiems TT. Marijonų Chic. Apskr. Rēmėjams, kurie kokių nors būdu prisidėjo prie pavasarinės gegužinės geg. 26 d., Marijos kalneliuose, Hinsdale, Ill.

Nuoširdus ačiū L. Žurbiui ir visiems dainininkams už gegužinės papuošimą dainelėmis su pagelba J. T. Budriko garsiakalbio.

Nuoširdus ačiū dvasiškijai, daktarams, advokatams ir biznieriems už visokias dovanas.

Nuoširdus ačiū visiems darbininkams, dirbusiems gegužinėje.

Gegužinėj darbavos: West Side: A. Fabijonas, V. Juknius, V. Ribickienė, M. Stumbrienė, I. Šaulienė, F. Juška, A. Mickevičius, P. Ribickas, J. Stumbris, V. Brazauskas, H. Aleknienė ir dvi jos dukterys, E. Pocienė. Antanas Fabijonas, visus darbininkus atvežė ir parvežė dykai.

Brighton Park: J. Valskis, F. Vaičekauskas, V. Kulikauskas, T. Atroškienė, O. Bambalienė, Šarauskas ir sūnūs, J. Samoškienė, V. Mičiunienė, T. Norbutienė, M. Navickienė, O. Kasparienė, O. Sakūnienė ir F. Gubista.

J. Šarauskas ir sūnūs visus darbininkus atvežė ir parvežė dykai. Jis du metai kaip užsidėjo biznį. Tokius biznierių, kaip Ant. Fabijoną ir J. Šarauską, verta ypatingai paremti.

Town of Lake: E. Gedvilienė, E. Ogintienė, E. Ogentaitė, P. Turskienė, J. Gedvilas, J. Lisauskas, B. Ogintas ir B. Kalvaitė.

Dievo Apv. parap.: P. Valukas.

Bridgeport: J. T. Budrikas su savo garsiakalbiu — muzika malonai linksmino svetelius.

Marquette Park: S. Petermans, C. Vagird ir C. Aukčiunienė.

Cicero, Ill.: O. Krasauskienė, R. Couble ir ponis M. Couble.

Melrose Park: M. Janušauskienė, O. Kiaunienė, F. Bacevičienė, A. Švilpauskienė ir K. Žvirblienė.

Marian Hills: S. Wallanches, J. Poškaitė, A. Krikščiūnaitė, A. Paškevičienė ir M. Backauskaitė.

* * *
· NUOŠIRDUS AČIŲ

Visiems darbuotojams ir kokių nors būdu prisidėjusiems prie įvykusios Marijos kalneliuose Gegužinės, ypačiai paminėtiems kolonijų veikėjams ir komisijai, dėkojame už jų tokią darbuotę.

Te Dievas laimina ir suteikia Jums gausiausių malonių.

TEVAI MARIJONAI

Tėvų Marijonų Rēmėjų Aukos:

Shilaikienė G., Detroit, Mich.	5.00
Dačiuliai Ignotas ir Ona, Chicago, Ill.	5.00
Durša P., Chicago, Ill.	4.00
Pushis A., St. Clair, Pa.	3.00
Grudzinskas R., Kingston, Pa.	3.00
Bagdonienė V., Newark, N. J.	3.00
Degutis J., Hamtramck, Mich.	3.00
Senulis K., Phila., Pa.	3.00
Stulginskienė O., Waterbury, Conn. ..	3.00
Statukis E., Detroit, Mich.	3.00
Sakevičius J., Baltimore, Md.	3.00
Šimkus A., Oglesby, Ill.	3.00
Sorienė D., Aurora, Ill.	3.00
Bušman P., Dorchester, Mass.	2.00
Sokienė R., Phila., Pa.	2.00
Skipbantienė U., Cleveland, Ohio.	2.00
Bubnienė J. Mrs., Kearny, N. J.	1.00
Baluskis A., Marlboro, Mass.	1.00
Kantautienė M., Waukegan, Ill.	1.00

Visiems aukotojams nuoširdžiai dėkojame.
Tėvai Marijonai.

Katalikų Pasaulyje

CHICAGO, Ill.

Tikėjimo platinimo organizacijos Chicagos arkivyskupijoje direktorius mons. J. J. Horschburgh paskelbė šios organizacijos veiklos raportą už 1934 metus.

Per tuos metus savo krašto ir užsienių misijoms visoje arkivyskupijoje surinkta 172,289 dol. 45c.

Ši organizacija dešimtys metų veikia arkivyskupijoje. Sukaktuvės paminėtos atitinkamomis pamaldomis ir suvažiavimu.

KRAKOVA, Lenkija.

Vietiniai gyventojai celebravo 750 metų šv. Florijano bažnyčios įkūrimo sukaktuves. Laikytos iškilmingos pamaldos, kuriose dalyvavo didelė minia žmonių.

AMSTERDAMAS, Vokietija.

Vokietijos kalėjimuose naciai laiko uždarę apie 120 katalikų vienuolių, vyrų ir moterų. Jie visi yra kaltinami nacių finansinių įstatymų peržengimu.

NEW ORLEANS, La.

Gegužės 16 d. įvyko naujai paskirto Jo Eksc. Arkivyskupo J. F. Rummel ingresas. Iškilmėse dalyvavo 5 vyskupai, 2 abatai, 21 pralotai ir 48 kunigai.

BROOKLYN, N. Y.

Baltimorės vyskupas Mons. Mae Namara neseniai išventino į kunigus vieną protestantų ministrą, buvusį garsų šv. Pauliaus bažnyčios Brooklyne pamokslininką. Naujasis atsivertėlis įstojo į šv. Sulpicijaus vienuolių draugiją.

PRAGA, Čekoslovakija.

Pranešiama, kad Pragoje gauti raportai, jog meto baigoje bus padarytas konkordatas tarp Čekoslovakijos ir Vatikano. Konkordato paktas, kuris liečia diecezių sutvarkymą, pagaliau sutvarkytas.

BERLYNAS, Vokietija

Nacių teismas nubaudė dar dvi katalikų vienuoles už tariamą pinigų iš Vokietijos „šmugeliavimą“ į kitus kraštus.

Nubaustos vienuolės yra: Sesuo Eofitija, 56 m. amž., ir Sesuo Englatija, 57 m. amž.

Abi priklauso šv. Augustino kongregacijai, Koelne.

Pirmoji nubausta penkerius metus kalėti ir 120,000 markių bauda, o antroji — 10 mėnesių kalėti ir 1,000 markių bauda.

GDYNIA, Lenkija.

Vietiniai katalikai darbininkai savo laikytame susirinkime sukėlė protestus prieš rusų, ispanų ir meksikiečių ir vokiečių katalikų persekiojimus.

AMERIKOJE

THOMPSON, Conn.

Amerikos Lietuvių Katalikų Studentų ir Profesionalių Sąjungos Seimas įvyks š. m. birželio 27 (ketvirtadienį) ir 28 (penktadienį), Marianapolio Kolegijoje, Thompson, Conn.

NEW BRITAIN, Conn.

Gegužės 12 dieną, Sąjungietės labai gražiai pagerbė savo Dangišką Motiną bei žemiškas motinėles, gyvas ir mirusias. Jos užprašė šv. Mišas ir susirinkusios jų išklauosė ir „in corpore“ priėmė šv. Komuniją. Mišias atnašavo kun. P. P. Karlonas. Jis taipgi pasakė atitinkamą pamokslą.

ELIZABETH, N. J.

Gegužės 5 d., šv. Vardo Jėzaus draugijos nariai priėmė bendrai šv. Komuniją. Apie 70 vyrų dalyvavo. Po komunikos įvyko bendri pusryčiai. Turiningas kalbas pasakė šie kalbėtojai: p. Serijer, p. Bon, p. Vord, p. Vagner, kun. Klinta, tos draugijos dvasios vadai, klebonas kun. J. Simonaitis. Po prakalbų buvo išdalintos dovanos. Dovanas išdalino p. Bon, bolijų žaidimo pir-

raininkas. Pirmą dovaną gavo Kakščio komanda.

HARRISON-KEARNY, N. J.

Lietuvos Vyčių 90 Algirdo kuopa iškilmingai minėjo Motinos Dieną, gegužės 12 d. 8 val. ryte visi suėjo išklausyti šv. Mišių ir priimti šv. Komuniją. Po Mišių įvyko bendri pusryčiai. Dalyvavo apie 100 narių. Visiems paliko didelį įspūdį.

Po to visi nuėję į West Hudson parką, nusifotografavo.

BROOKLYN, N. Y., Šv. Jurgio par.

Sekmadienį, gegužės 26 d. Šv. Jurgio parapijos choras, J. Brundzai vadovaujant, surengė metinį koncertą su įvairiais pamarginimais.

Choras sudainavo naujų dainų. Buvo suvaidinta "Užburtas suolelis." Balėtą išpildė gabios šokikės.

— Gegužės 5 d. lankėsi neseniai iš Lietuvos atvažiuavęs kun. Drazdys. Pasakė labai gražius pamokslus. Gerėjosi gražiu choro giedojimu, kuris svetį sužavėjo. Labai jam patiko "Alleluja" Handell, kurią choras po Mišių sugedojo. Parodė krutamų paveikslų iš misijų kraštų. Žmonėms labai patiko.

BRIDGEVILLE, Pa.

Gegužės 12 d. popiet, sodalietės surengė savo mamytėms parapijos salėje vaišes ir gražią programą. Pasibaigus programai visos mamytės susėdo su savo dukrelėm prie stalų. Kiekviena motina, šios dienos atminčiai, buvo apdovanota gražia sagute.

MT. CARMEL, Pa.

Šv. Kryžiaus lietuvių katalikų bažnyčioje gegužės 19 d. J. E. vyskupas T. Matulionis suteikė Sutvirtinimo Sakramentą 188 asmenims; jų tarpe buvo mokyklos vaikučiai. Nemažas skaičius suaugusių ir senų žmonių priėmė tą Sakramentą. Visi džiaugėsi gavę progos priimti Sutvirtinimo Sakramentą iš lietuvių vyskupo rankų. J. E. pasakė labai gražų pamokslą lietuvių kalba. Klebonas kun. dr. J. B. Končius pareiškė padėkos vyskupui, svečiams kunigams ir ses. Kazimierietėms už pasidarbavimą tų iškilnių proga.

— Geg. 22 d., mokyklos salėje įvyko gražus vakarėlis J. E. vysk. T. Matulionii pagerbti. Vakarėlį surengė parapijos mokyklos mokytoja šv. Kazimiero seserys.

Vakaro vedėju buvo klebonas kun. dr. Koncius.

Vakare dalyvavo daug ir svečių kunigu. Po programos J. E. kalbėjo apie katalikiškas parapijines mokyklas, sesučių - vienuolių vedamas. Dėkojo klebonui, ses. Kazimierietėms už surengimą gražaus programo ir įteiktas dovanas.

CHICAGO, Ill., Nekalto Prasiidėjimo par.

Motinių dienoje šv. Teresės draugija ėjo prie šv. Komunjijos per 8 val. Mišias motinų intencija. Narės buvo pasipuošusios gėlėmis. Gražų ir įspūdingą pamokslą pasakė kun. A. Valančius.

— Geg. 14 d. buvo surengtas gražus vakarėlis, kuriame dalyvavo narių motinėš, o kurios neturi motinėlių, pasikvietė kitą sau artimą draugę, kad užimtų jos mamytės vietą. Visos apdovanotos gėlėmis.

Programą atidarė kalba kunigas A. Valančius, kurioje išaiškino vakarėlio tikslą. Vaizdelį mamyčių pagerbinui scenoje atliko būrys mergaičių.

A. † A.

Marijonų Vienuolijos Rėmėjas JUSTINAS BULOVAS

mirė balandžio 4 d., Chicago, Illinois.

Tėvai Marijonai atlaikys dvėjas šv. Mišias už jo sielą birželio 5 ir 6 dd.

Visi Marijonų Kolegijos Rėmėjų Draugijos nariai sukalbėkite už jo sielą po dalį šv. Rožančiaus.

Platinkite naudingiausią savaitraštį "Kristaus Karaliaus Laivas"

2334 So. Oakley Ave., Chicago, Ill. Tel.: Canal 7790

Kolegijos Rėmėjo mokestis ir "Laivas" metams \$3.00
Vien tik laikraščio "Laivo" prenumerata metams \$2.00
Svetur metams \$3.00. Atskiras numeris 5c

Kreipiantis su paklausimais, reikia įdėti 3c kraštos ženklelį atsakymui